

Standpunt over godsdienstig- en humanistisch vormingsonderwijs

Sinds het in werking treden van de Lager Onderwijswet (1920) is er een mogelijkheid om op openbare scholen aandacht te (doen) besteden aan godsdienstig- en humanistisch vormingsonderwijs. Dit is ook in de huidige Wet op het Primair Onderwijs opgenomen. De verantwoordelijkheid voor de inhoud van dit onderwijs ligt niet bij het bevoegd gezag en zal dan ook nooit in het schoolwerkplan worden opgenomen.

Als ouders daartoe een verzoek indienen, dient de school in het schoolwerkplan aan te geven op welke uren deze lessen worden gegeven. De lessen zelf worden verzorgd door een kerkelijk of levensbeschouwelijk genootschap. Dit draagt ook de verantwoording voor de inhoud van de lessen: de school noch het schoolbestuur heeft hierover iets te zeggen.

Kenmerkend voor het openbaar onderwijs is algemene toegankelijkheid en pluriformiteit, uitmondend in ontmoetingsonderwijs. Het uitgangspunt van het godsdienstig- en humanistisch vormingsonderwijs is anders. Doel is om vanuit een specifieke levensbeschouwelijke invalshoek kinderen zodanig te begeleiden dat zij op zinvolle wijze vorm aan hun bestaan kunnen geven. In tegenstelling tot de onderwijsleeractiviteiten zoals die in het schoolwerkplan beschreven staan, is er bij het godsdienstig- en humanistisch vormingsonderwijs wel degelijk sprake van een stellingname.

Voorheen werd dit onderwijs vooral bekostigd door gemeentelijke subsidieregelingen. Sinds het schooljaar 2009-2010 is er (beperkte) rijksbekostiging. De financiering van godsdienstig- en humanistisch vormingsonderwijs valt niet onder de overschrijdingsregeling. De VOO zet zich in om de betrokken organisaties waar mogelijk ondersteuning te bieden.